

Цитування:

Дяченко А. В. Тематико-стилістичні засади формування художньо-промислового мистецтва як культурного феномену першої третини ХХ ст. та його вияви в мистецьких практиках ХХІ ст. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2025. № 1. С. 224–229.

Dyachenko A. (2025). Thematic and Stylistic Principles of the Formation of Industrial Art as a Cultural Phenomenon of the First Third of the 20th Century and Its Manifestations in the Artistic Practices of the 21st Century. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal*, 1, 224–229 [in Ukrainian].

Дяченко Алла Володимирівна,
кандидатка педагогічних наук, доцентка,
доцентка кафедри промислового дизайну
і комп'ютерних технологій,
деканка факультету декоративно-прикладного
мистецтва Київської державної академії
декоративно-прикладного мистецтва і дизайну
імені Михайла Бойчука, членкиня Спілки
дизайнерів України, членкиня Національної
спілки художників України
<https://orcid.org/0000-0003-4496-5931>
pani.alla0107@gmail.com

ТЕМАТИКО-СТИЛІСТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНЬО-ПРОМИСЛОВОГО МИСТЕЦТВА ЯК КУЛЬТУРНОГО ФЕНОМЕНУ ПЕРШОЇ ТРЕТИНИ ХХ СТ. ТА ЙОГО ВИЯВИ В МИСТЕЦЬКИХ ПРАКТИКАХ ХХІ СТ.

Мета дослідження – проаналізувати трансформації тематики та стилів у художньо-промисловому мистецтві від початку ХХ століття до сьогодення, виявити чинники їхнього розвитку та вплив на сучасний мистецький процес. **Методологія дослідження.** У ході наукового дослідження використовувалися загальнонаукові методи пізнання, зокрема аналіз, синтез, порівняння, історико-культурний та мистецтвознавчий підходи. **Наукова новизна** присвячена тематико-стилістичним засадам розвитку художньо-промислового мистецтва як культурного феномену першої третини ХХ століття та його подальшим проявам у мистецьких практиках ХХІ століття. Результати дослідження показують, що художньо-промислове мистецтво першої третини ХХ століття зазнало значних змін під впливом індустріалізації, модернізму та конструктивізму, а також взаємодії з національним мистецтвом. **Висновки.** Індустріалізація сприяла впровадженню нових матеріалів і технологій, що дозволило митцям експериментувати з формою та структурою. Модернізм і конструктивізм відіграли визначальну роль у формуванні естетичних засад, орієнтованих на простоту, функціональність та утилітарність. Водночас національні традиції слугували засобом збереження культурної ідентичності, поєднуючи історичну спадщину з інноваційними тенденціями. У ХХІ столітті ці тенденції зазнали подальшої еволюції. Модернізм поступово трансформувався в мінімалізм, що характеризується лаконічністю, чистотою ліній та відмовою від надмірного декору. Конструктивістські принципи переосмислюються через застосування новітніх матеріалів та цифрових технологій, що дозволяє створювати функціональні та екологічно орієнтовані об'єкти. Вплив футуризму виявляється у прагненні до інноваційного використання технологій, що розширює можливості сучасного дизайну. На тлі глобалізаційних процесів художньо-промислове мистецтво стикається з викликами стандартизації та втрати унікальності, що стимулює пошук нових форм вираження через інтеграцію екологічних і стійких практик. Практичне значення дослідження полягає у виявленні ключових стилістичних і тематичних тенденцій художньо-промислового мистецтва, що сприяє розумінню його сучасних трансформацій та перспектив розвитку.

Ключові слова: художньо-промислове мистецтво, модернізм, конструктивізм, мінімалізм, дизайн.

Dyachenko Alla, Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor at the Department of Industrial Design and Computer Technologies, Dean of the Faculty of Decorative and Applied Arts, Mykhailo Boichuk Kyiv State Academy of Decorative Applied Arts and Design, Member of the Union of Designers of Ukraine, Member of the National Union of Artists of Ukraine

Thematic and Stylistic Principles of the Formation of Industrial Art as a Cultural Phenomenon of the First Third of the 20th Century and Its Manifestations in the Artistic Practices of the 21st Century

The purpose of the study is to analyse the transformations of themes and styles in art and industrial art from the beginning of the 20th century to the present, to identify the factors of their development and their influence on the process of modern art. **Research methodology.** In the course of the scientific research, general scientific methods of knowledge were used, in particular analysis, synthesis, comparison, historical, cultural and art historical approaches. **The scientific**

novelty is devoted to the thematic and stylistic foundations of the development of art-industrial art as a cultural phenomenon of the first third of the 20th century and its further manifestations in the artistic practices of the 21st century. The results of the study show that the art-industrial art of the first third of the 20th century underwent significant changes under the influence of industrialisation, modernism and constructivism, as well as interaction with national art. **Conclusions.** Industrialisation facilitated the introduction of new materials and technologies, allowing artists to experiment with form and structure. Modernism and constructivism played a crucial role in the formation of aesthetic foundations focused on simplicity, functionality and utilitarianism. At the same time, national traditions served as a means of preserving cultural identity, combining historical heritage with innovative trends. In the 21st century, these trends have continued to evolve. Modernism gradually gave way to minimalism, characterised by brevity, purity of line and rejection of excessive decor. Constructivist principles are being rethought through the use of the latest materials and digital technologies, making it possible to create functional and eco-friendly objects. The influence of futurism can be seen in the desire for innovative use of technology, which expands the possibilities of modern design. In the context of globalisation processes, art and industrial art face the challenges of standardisation and loss of uniqueness, which stimulates the search for new forms of expression through the integration of environmental and sustainable practices. The practical significance of the study is to identify key stylistic and thematic trends in art-industrial art, which contributes to the understanding of its modern transformations and development prospects.

Keywords: industrial art, modernism, constructivism, minimalism, design.

Актуальність теми дослідження. Період першої третини ХХ століття став визначним етапом у розвитку українського художньо-промислового мистецтва. Митці активно шукали нові форми виразності, поєднуючи традиційні українські мотиви із сучасними мистецькими тенденціями, що сприяло становленню унікальної мистецької традиції. Вона стала невід'ємною частиною національної культури та зробила вагомий внесок у світове мистецтво [9].

Перехід України до нових соціальних реалій в ХХІ столітті суттєво вплинув на культурний розвиток країни. Втілюючи глобальні тенденції модернізму та авангарду, українське мистецтво виражало підтримку світового прагнення до інновацій та експериментів. Цей період ознаменувався не тільки зламом традиційних форм, але й пошуком національної ідентичності, що стало важливою відповіддю на глобальні тенденції. Мистецькі практики цього часу, такі як конструктивізм і модерн, забезпечили платформу для діалогу між старими українськими традиціями та новими формами виразності, формуючи основу для подальшого розвитку національного мистецтва.

Аналіз досліджень і публікацій. Питання тематико-стилістичних засад формування художньо-промислового мистецтва як культурного феномену першої третини ХХ століття та його проявів у мистецьких практиках ХХІ століття є достатньо дослідженим у вітчизняній науковій літературі. Дослідники звертаються як до історичних аспектів розвитку художньо-промислового мистецтва, так і до сучасних тенденцій його трансформації в умовах глобалізації та технологічного прогресу.

Значний внесок у вивчення теоретико-методологічних підходів до етнодизайну

зробив І. Сиваш [7], яка аналізує цей напрям у контексті сучасної культуротворчості. Його дослідження акцентує увагу на синтезі традиційного й інноваційного в художньо-промислому мистецтві. А. Дяченко [5] детально розглядає розвиток цього мистецтва в Україні першої третини ХХ століття, підкреслюючи вплив модерністських течій і соціально-економічних факторів. Ю. Афанасьєв [2] звертається до проблеми етнодизайну в контексті націєтворення та глобалізації, що є важливим у розумінні культурної ідентичності сучасного художньо-промислового мистецтва. У дослідженні Р. Безуглої [3] особлива увага приділяється феномену синтезу мистецтв у перформативних практиках, що дозволяє простежити міждисциплінарні зв'язки між художньо-промисловим мистецтвом та іншими формами творчості. Практичні аспекти сучасного промислового дизайну розглядає М. Волошина [4], яка аналізує тенденції та виклики цього напрямку у ХХІ столітті. Також варто відзначити дослідження Н. Усенко [9], присвячене художньому життю України другої половини ХХ – початку ХХІ століття, де простежується еволюція мистецьких практик.

Для дослідження використовувалася також експертна література, зокрема сучасні онлайн-видання, що висвітлюють актуальні аспекти теми. Це, наприклад, стаття А. Яроша [10] про архітектуру конструктивізму та матеріали про стиль модерн в дизайні інтер'єрів [8].

Попри достатню кількість літератури з даної теми, відчувається нестача систематизованого матеріалу, що узагальнює зв'язок між історичним розвитком художньо-промислового мистецтва і його сучасними виявами. Тому в цьому дослідженні було проведено аналіз, групування та

систематизацію інформації для кращого розуміння цієї теми.

Мета статті – показати трансформації тематики та стилів у промисловому мистецтві з першої третини ХХ ст до сучасності.

Виклад основного матеріалу. Аналізуючи художньо-промислове мистецтво першої третини ХХ століття та його вияви в мистецьких практиках ХХІ століття, можна виділити ряд тематико-стилістичних засад, які сформували цей напрям як культурний феномен. Структурування цього аналізу передбачає визначення ключових естетичних та функціональних принципів, що лягли в основу розвитку художньо-промислового мистецтва, та оцінку їхньої еволюції в сучасних мистецьких контекстах.

Період першої третини ХХ століття називають періодом "індустріальних мистецтв". Він відзначається більшою інтеграцією індустріальних технік у мистецтво, що включає використання різноманітних матеріалів та технологій. У процесі формування мистецького продукту фокус зміщувався на різноманітність технік та матеріалів, що відображало зміни в промисловому виробництві та потребу в більшій адаптивності та творчому мисленні в освіті [1]. Період першої третини ХХ століття був насичений подіями, які суттєво вплинули на всі аспекти життя по всьому світу. Це ж стосувалося і тогочасної Української Радянської Соціалістичної Республіки. Цей час відзначався значними соціально-політичними трансформаціями, революціями, війнами та територіальними поділами. Після завершення Першої світової війни та Української революції 1917–1921 років країна пережила низку кризових моментів, що позначилися на її культурному розвитку [9].

Так, з утвердженням радянської влади відбулися докорінні зміни в усіх сферах суспільного життя, що не оминули й мистецтво. Художники та ремісники були змушені адаптуватися до нових ідеологічних вимог, проте водночас цей період відкрив можливості для творчих експериментів та новаторства. Саме тоді сформувалися нові художні напрями, які відображали дух епохи та прагнення до побудови соціалістичного суспільства [9].

Стиль модерн, також відомий як ар нуво, виник наприкінці ХІХ століття і набув широкого поширення на початку ХХ століття. В Україні він став популярним завдяки своїй естетичній виразності та можливості по-новому інтерпретувати традиційні ремесла. Основними рисами модерну є:

- плавні, вигнуті лінії,

- природні мотиви,
- декоративність,
- ретельна увага до деталей.

Митці та майстри, які працювали в цьому стилі, прагнули гармонійно поєднати функціональність і художню виразність, створюючи вироби, що були не лише практичними, а й естетично довершеними. Український модерн знайшов своє втілення в різних видах мистецтва, зокрема у кераміці, меблях, текстильних виробках та архітектурі [7, 107].

Як альтернатива модернізму в 1920-х роках з'явився ще один напрям промислового мистецтва – **конструктивізм**, який став мистецькою відповіддю на соціальні та політичні зміни після революції. Основна ідея цього стилю полягала в утилітарності, простоті форм і функціональності. В Україні конструктивізм набув значного поширення, особливо в архітектурі та промисловому дизайні. Його прихильники прагнули створювати вироби, які відповідали новим соціалістичним ідеалам, були доступними широкому загалу та пристосованими для масового виробництва. Для конструктивізму характерні геометричні форми, відмова від зайвого декору та орієнтація на раціональність і практичність. В Україні цей стиль відіграв важливу роль у розвитку художньо-промислового мистецтва, вплинувши на дизайн меблів, графіку, текстильні вироби та архітектуру [2, 145].

Народне мистецтво відіграло визначальну роль у розвитку художньо-промислового мистецтва України, зберігаючи та передаючи традиційні ремесла, такі як вишивка, гончарство, різьблення по дереву та ткацтво. Майстри народної творчості черпали натхнення з природних мотивів, історичних подій та національних символів, створюючи вироби, які відображали культурну спадщину українського народу [5, с.127].

Сучасне українське промислове мистецтво активно інтегрує принципи модерну, адаптуючи його естетику та функціональність до потреб ХХІ століття. Значення модерну, який сприймався на зламі ХІХ та ХХ століть як новаторство, сьогодні відтворюється через різноманітні форми і матеріали, які спрямовані на створення зручності, практичності, а головне, екологічності.

В архітектурі та урбаністичному дизайні спостерігається відновлення інтересу до чистих ліній та функціональності, що є характерними для модерну. Наприклад, сучасні архітектурні проекти в Україні, такі як будинки та офісні

центри, демонструють використання мінімалістичного дизайну з акцентом на світлі простори та максимальну функціональність. Вони також часто включають в себе екологічні технології, такі як сонячні панелі та системи вторинного використання води, відображаючи тенденцію до сталого розвитку.

У меблевому дизайні модерн виявляється через зростаючу популярність натуральних матеріалів і органічних форм. Українські дизайнери активно експериментують з деревиною, склом та металом, створюючи предмети інтер'єру, які поєднують в собі естетичну привабливість та високу ергономічність. Вироби, такі як сучасні крісла, столи та освітлювальні прилади, часто виконуються у спрощених, але виразних формах, що дозволяє їм гармонійно вписуватися в різноманітні простори [8]. Змінюються й підходи до виготовлення продукції з текстилю, сьогодні дизайнери одягу роблять акцент на національній ідентичності, звертаючись до натуральних матеріалів та традиційного оздоблення в сучасній інтерпретації [6].

Крім того, тенденція до сталості і екологічності в мистецтві також відображається у використанні перероблених матеріалів та фокусі на екологічних технологіях. Це включає в себе все від переробленого пластику до металевих елементів, що знаходять своє нове життя в предметах декору та меблях. Такий підхід не тільки підкреслює зобов'язання до екологічної відповідальності, але й дозволяє створювати унікальні, персоналізовані рішення для сучасного споживача.

Отже, вплив модерну на сучасне промислове мистецтво в Україні відображається не тільки в архітектурі та дизайні меблів, але й у загальному підході до функціональності та естетики, які залишаються актуальними в умовах сучасних викликів і вимог [8].

Аналізуючи трансформацію конструктивізму в сучасне промислове мистецтво, можна зазначити, що цей стиль сьогодні зазнав значних змін і адаптацій в нових геополітичних і культурних контекстах. Після завершення свого активного розвитку в СРСР в середині ХХ століття, конструктивізм був реінтерпретований і використаний у Сполучених Штатах, Латинській Америці та Західній Європі, що призвело до його впливу на дизайнерські і архітектурні практики в цих регіонах [3].

В контексті України, яка увібрала в себе історичну спадщину конструктивізму, можна виділити ряд сучасних архітектурних проєктів,

що демонструють ці впливи. Наприклад, житловий комплекс "Скай Сіті" в Одесі і Клубний будинок "Gardenhouse" в Києві ілюструють застосування конструктивістських принципів через модернізацію форми та функції, використання нових матеріалів і технологій, які спрямовані на створення функціональних і естетично привабливих міських просторів [10].

Конструктивізм, який спочатку акцентував на індустріальній доцільності і соціальній ролі мистецтва, у сучасних реалізаціях набуває нового розуміння, де естетика служить не тільки функції, але й створює комфортне і взаємопов'язане середовище для мешканців. В цьому контексті, проєкти, такі як ЖК "Вільне Місто" у Львові та ЖК High Hills у Харкові втілюють ідеї конструктивізму через сучасні архітектурні рішення, які органічно вписуються в урбаністичний ландшафт і відповідають потребам сучасної людини.

Важливо зазначити, що конструктивістська естетика, репресована в радянські часи як надто радикальна, сьогодні знову стає актуальною в контексті глобальних архітектурних тенденцій. Принципи простоти, відсутності декору і практичності, що були характерні для конструктивізму, нині знаходять своє відображення в мінімалістичних архітектурних формах, що популярні серед сучасних архітекторів і дизайнерів.

Слід підкреслити, що вивчення і відновлення конструктивістських ідей в сучасному архітектурному і дизайнерському контексті не тільки відображає глибоку історичну спадщину, але й сприяє створенню інноваційних рішень, що відповідають сучасним вимогам та викликам. Така інтеграція історичних практик в сучасність дозволяє розширити межі звичного підходу до дизайну та архітектури, відкриваючи нові можливості для креативного та функціонального використання простору [10].

В останні роки народне мистецтво набуло більшої розкритості, збільшення діапазону тематики та художньо-композиційних рішень. Сучасні особливості промислового мистецтва в Україні наразі активно розвиваються під впливом глобальних трендів, таких як мінімалізм, ергономічність, монофункціональність, екодизайн та футуризм. Кожен з цих напрямів має власні особливості та відіграє ключову роль у формуванні сучасного обличчя українського промислового дизайну.

Українські дизайнери та виробники звертаються до мінімалістичного дизайну, який

відрізняється чистими лініями та відсутністю зайвих деталей. Простота у формі та функції дозволяє створити предмети, які легко інтегрувати в будь-який простір, підкреслюючи не тільки естетичну, але й практичну цінність. Такий підхід відповідає потребам споживачів, які віддають перевагу ефективності та доступності.

Ергономічність стає вирішальним фактором у виборі предметів побуту та меблів. Український ринок наповнений продуктами, які забезпечують максимальний комфорт та підтримку для користувача, знижуючи фізичне навантаження та покращуючи загальний добробут. Меблі-трансформери, які оптимізують простір, стають все більш популярними, особливо у міських квартирах з обмеженим простором.

Сучасні українські інтер'єри відображають зміщення фокусу на монофункціональні предмети, які служать конкретній меті без зайвих складнощів. Це сприяє створенню чітко організованих, візуально спокійних просторів, де кожен елемент виконує визначену функцію.

Екологічна відповідальність посідає центральне місце в українському промисловому дизайні. Продукція, яка мінімізує вплив на довкілля через використання вторинних матеріалів, енергоефективність та здатність до повного рециклінгу, стає стандартом у багатьох галузях. Дизайнери та виробники прагнуть до створення продуктів, які були б не тільки естетично привабливими, але й водночас стійкими до змін клімату.

Футуристичні елементи все частіше з'являються у сучасних дизайнерських рішеннях, відображаючи вплив новітніх технологій та інновацій. Це проявляється в упровадженні розумних домашніх систем, інтеграції Інтернету речей та використанні сучасних матеріалів, які можуть адаптуватися до потреб користувачів.

Отже, промислове мистецтво в Україні відображає глобальні тенденції та адаптується до мінливих потреб споживачів, акцентуючи на інноваціях, екологічності та функціональності [4].

Наукова новизна статті полягає в розкритті тематико-стилістичних засад розвитку художньо-промислового мистецтва як культурного феномену першої третини ХХ століття та його подальшим проявам у мистецьких практиках ХХІ століття.

Висновки. Художньо-промислове мистецтво першої третини ХХ століття зазнало значних змін під впливом індустріалізації, модернізму та конструктивізму, а також через

взаємодію з національним мистецтвом. Індустріалізація привнесла інновації у виробничі процеси, що дозволило художникам експериментувати з новими матеріалами і технологіями. Модернізм і конструктивізм запропонували нові форми і структури, які відображали зміни в соціальних наративах і політичних реаліях того часу, зокрема, шляхом впровадження простоти, функціональності та утилітаризму. Водночас національне мистецтво сприяло збереженню культурної ідентичності та традиційних технік, надаючи особливого значення місцевим особливостям та історії.

У ХХІ столітті спостерігається подальша трансформація цих напрямів. Модернізм трансформувався в мінімалізм, зосереджуючись на відмові від надмірних деталей на користь чистоти ліній та монофункціональності. Цей перехід підкреслює зростаючу увагу до ергономічності та візуальної гармонії у дизайні. Конструктивізм, з іншого боку, переосмислюється через призму сучасних матеріалів та технологій, втілюючи принципи простоти і функціональності в новітніх архітектурних та дизайнерських рішеннях. Вплив футуризму також відчутний, адже він спонукає до інноваційного використання технологій, розширюючи можливості дизайнерської думки.

На загальному фоні глобалізації та зростання виробничих можливостей художньо-промислове мистецтво відіграє ключову роль у формуванні культурного вигляду сучасного суспільства, однак зустрічається з викликами перенасичення ринку та зниження унікальності продукції. Водночас важливим залишається прагнення до максимальної практичності та функціональності, яке диктує потребу в екологічно чистих, стійких матеріалах та продуктах, що відображають сучасні вимоги сталого розвитку. Отже, історія та еволюція художньо-промислового мистецтва відображає глибокі культурні зміни та адаптацію до постійно змінюваних умов глобалізованого світу.

Література

1. Proffitt M. M. Industrial Arts: Its Interpretation in American Schools. Report of a Committee Appointed by the Commissioner of Education. Bulletin, 1937, №34. URL: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED542621.pdf> (дата звернення: січень 2025).

2. Афанасьєв Ю. Л. Етнодизайн у контексті націєтворення та глобалізації. Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Наукові записки

Рівненського державного гуманітарного університету, 2013, №19, Т. 2, С. 143–147. URL: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Uk_msshr_2013_19%282%29__33.pdf (дата звернення: січень 2025).

3. Безугла Р. І. Феномен синтезу мистецтв в контексті сучасних перформативних практик. Тези доповіді Міжнародної наукової конференції "Синтез мистецтв у сучасних соціокультурних процесах". Київ, 2020. URL: https://mari.kiev.ua/sites/default/files/conf_docs/tesy/2021-03/СИНТЕЗ-МИСТЕЦТВ-У-СУЧАСНИХ-СОЦІОКУЛЬТУРНИХ-ПРОЦЕСАХ.pdf (дата звернення: січень 2025).

4. Волошина М. Сучасний промисловий дизайн. Клона, 2024. URL: <https://klona.ua/uk/blog/industrial-design-uk/suchasnyj-promyslovyj-dyzajn> (дата звернення: січень 2025).

5. Дяченко А. В. Розвиток художньо-промислового мистецтва України першої третини ХХ століття. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2024, №2, С. 124–130. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.2.2024.308361> (дата звернення: січень 2025).

6. Луковська О. Арттекстиль. Інтеграція мистецтв. Каталог виставок. Київ: Майстер книг, 2020. 64 с. URL: https://www.researchgate.net/publication/354224014_Lukovska_ArtTextileUA_bookmail (дата звернення: січень 2025).

7. Сиваш І. Теоретико-методологічні підходи до розуміння етнодизайну на сучасному етапі культуротворчості. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2016. №2. С. 105–109. URL: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/vdakkm_2016_2_25.pdf (дата звернення: січень 2025).

8. Сучасний інтер'єр: розкриття стилю модерн в дизайні приміщень. вудмен, 2024. URL: <https://woodman.ua/blogs/woodman-nasha-filosofija/stil-modern?srsltid=AfmBOorz-N6C3ToIkGAB0MVWS8iCMJ2QRLkWwuaF7hFMaJ259IIAtDrR> (дата звернення: січень 2025).

9. Усенко Н.О. Художнє життя України другої половини ХХ – початку ХХІ століття: дис. ... канд. мистецтвознавства. Харків, 2015. 237 с.

10. Ярош А. Архітектура конструктивізму. Нерухомі. 2023. URL: <https://nerukhomi.ua/ukr/news/lajfhaki/arhi-tektura-konstruktivizmu.htm> (дата звернення: січень 2025).

References

1. Proffitt, M. M. (1937). Industrial Arts: Its Interpretation in American Schools. Report of a Committee Appointed by the Commissioner of Education. Bulletin, 34. Retrieved from:

<https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED542621.pdf> [in English].

2. Afanasiev, Yu. L. (2013). Ethnodesign in the Context of Nation-Building and Globalisation. *Ukrainian Culture: Past, Present, Ways of Development*, 19 (2), 143–147. Retrieved from: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Uk_msshr_2013_19%282%29__33.pdf [in Ukrainian].

3. Bezuhla, R. I. (2020). The Phenomenon of the Synthesis of Arts in the Context of Contemporary Performative Practices. Abstracts of the International Scientific Conference 'Synthesis of Arts in Modern Socio-Cultural Processes'. Kyiv. Retrieved from: https://mari.kiev.ua/sites/default/files/conf_docs/tesy/2021-03/СИНТЕЗ-МИСТЕЦТВ-У-СУЧАСНИХ-СОЦІОКУЛЬТУРНИХ-ПРОЦЕСАХ.pdf [in Ukrainian].

4. Voloshyna, M. (2024). Modern Industrial Design. Retrieved from: <https://klona.ua/uk/blog/industrial-design-uk/suchasnyj-promyslovyj-dyzajn> [in Ukrainian].

5. Diachenko, A. V. (2024). Development of Artistic and Industrial Art of Ukraine in the First Third of the 20th Century. *National Academy of Culture and Arts Management Herald*, 2, 124–130. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.2.2024.308361> [in Ukrainian].

6. Lukovska, O. (2020). Art Textile. Integration of Arts. Exhibition Catalogue. Kyiv Retrieved from: https://www.researchgate.net/publication/354224014_Lukovska_ArtTextileUA_bookmail [in Ukrainian].

7. Syvash, I. (2016). Theoretical and Methodological Approaches to Understanding Ethnodesign at the Modern Stage of Cultural Creativity. *National Academy of Culture and Arts Management Herald*, 2, 105–109. Retrieved from: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/vdakkm_2016_2_25.pdf [in Ukrainian].

8. Modern Interior: Unveiling the Modern Style in Interior Design. (2024). Vudmen. Retrieved from: <https://woodman.ua/blogs/woodman-nasha-filosofija/stil-modern?srsltid=AfmBOorz-N6C3ToIkGAB0MVWS8iCMJ2QRLkWwuaF7hFMaJ259IIAtDrR> [in Ukrainian].

9. Usenko, N. O. (2015). Artistic Life of Ukraine in the Second Half of the 20th – Early 21st Century. Doctoral Dissertation. Kharkiv [In Ukrainian].

10. Yarosh, A. (2023). Constructivist Architecture. *Nerukhomi*. URL: <https://nerukhomi.ua/ukr/news/lajfhaki/arhitektura-konstruktivizmu.htm> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 10.01.2025
Отримано після доопрацювання 11.02.2025
Прийнято до друку 19.02.2025